

ใบงาน ทักษะของชาวนาในบทกวี

คำชี้แจง : ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องจากตัวเลือกที่กำหนดให้

ข้าราชการส่วนท้องถิ่น	ชิมเข้าไป	ชีวิตและความทุกข์ยากของชาวนา	ผู้แต่ง	ทวงบุญคุณ
บรรยายภาพที่เห็นเหมือนจิตรกรวาดภาพให้คนชม	กาศ์ยานี ๑๑	อินทวิเชียรจันทร์ ๑๑		
จิตร ภูมิศักดิ์	เหมือนนำชานามาบรรยายเรื่องของตนเองให้ผู้อ่านฟัง	ल्लीเซ็น	คล้ายตาม	
นักวิชาการ	ร้อยแก้ว	ขัดแย้ง	ชาวนา	เปิบข้าว
	อู๋ซี	อ๋อน ๑		
ใช้ปลายนิ้วมือทั้ง ๕ ขยุ้มข้าวเข้าปาก	มณีนีพลอยร้อยแสง	นิลรัตน์ที่ ๔๑	ชวนคิดพิจารณา	
ประเพณีดั้งเดิม	สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ			

- ผู้แต่ง เรื่อง ทักษะของชาวนาในบทกวี คือ
- เรื่องทักษะของชาวนาในบทกวีรวบรวมไว้ในหนังสือที่มีชื่อว่า
อยู่ในหมวด
- เรื่องทักษะของชาวนาในบทกวีแต่งด้วยคำประพันธ์ประเภท
เป็นบทความแสดงความความคิดเห็นเกี่ยวกับ
- บทกวีของชาวไทยที่ผู้แต่งนำมากล่าวถึงมีชื่อว่า
เป็นของ มีอาชีพ
- บทกวีของชาวจีนที่ผู้แต่งนำมากล่าวถึงมีชื่อว่า
เป็นของ มีอาชีพ
- เทคนิคในการนำเสนอบทกวีของल्लीเซ็นมีลักษณะ
ส่วนเทคนิคในการนำเสนอบทกวีของจิตร ภูมิศักดิ์ มีลักษณะ
- "เหงือกที่สึกกิน จึงก่อเกิดมาเป็นคน" คำว่า "กู" ในบทกวี หมายถึง
- "รอบข้างไม่มีที่นาไหนทิ้งว่าง แต่ชาวนาก็ยังอดตาย" จากข้อความแสดงถึงความ.....กันอยู่
- บทกวีของจิตร ภูมิศักดิ์ แต่งด้วยคำประพันธ์ประเภท
- "ล่ำเลิก" หมายถึง "กำซาบ" หมายถึง
- "เรื้อ" หมายถึง "เปิบ" หมายถึง